

Krok do detského sveta

Išiel som nedávno pomaličky s viacerými šarvancami i detičkami zahíbenými do seba po Panskej ulici v Bratislave. Zrazu vpravo zaznel z Dómu hlahol zvonov, oznamujúci poludnie. Rozprávková atmosféra sa však len začínala. Onedlho som totiž vkročil do detského sveta, plného hračiek. Návštevníci ich v Bibiane mohli nielen obdivovať, ale sa s nimi aj pohrať.

Deti šantili. Na miniatúrnych lavičkách posedávali mamičky, ale i dedkovia. Sledovali svoje ratolesti, ako sa vedía zapojiť do rôznych hier, ako vnikajú do miniatúrnych detských kolektívov, ktoré sa práve tu pri hrách utvorili.

Mladé príťažlivé žieňa, ktoré sa staralo o príjemnú atmosféru a chod života v detskom svete, **Alenka Tušimová**, žiarila šťastím. Kultúrne-výchovná pracovníčka bola vo svojom živle. Napokon, svoje detské hry má ešte v živej pamäti. „Som šťastná, keď sú malí šarvanci okolo mňa celí unesení hrami, a najmä, ak sa im v nich darí. Takýchto výstav by malo byť u nás stále viac a viac. Nech aj dospelí pookrejú pri detskom svete hier. Možno sa aj oni budú chcieť hrať.“

Odchádzal som v zadumani. Svet nás, dospelých, tento súčasný svet, je nervózny, surový. Ako sa dokážeme nenávidieť, ako podráždať jeden druhého! Ako dokážeme zabiť... Mnohí z tohto sveta dospelých by mali vkročiť, obrazne povedané, do detského sveta hier. Trebárs do budovy Bibiany v Bratislave. Možno by sme boli mnohí iní... (čka)



▲ Svet detských hier. Trafil som ja, alebo ty, priateľko?

Snimka L. HERODEK